

4.7.2. Podstawowe wskazówki metodyczne

Poniżej wymieniamy podstawowe wskazówki metodyczne związane z utrzymaniem i rozwojem informatycznego systemu zarządzania wdrożonego w przedsiębiorstwie.

1. Po wdrożeniu systemu należy zdefiniować i wprowadzić w przedsiębiorstwie nowe funkcje związane z jego utrzymaniem i rozwojem.

Po wdrożeniu systemu należy zdefiniować i wprowadzić w przedsiębiorstwie funkcje obejmujące zarówno administrację techniczną systemem, jak też administrację biznesową systemem oraz zarządzanie rozwojem systemu (zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w poprzednim punkcie).

O ile administracja techniczna systemem jest powszechnie uwzględniana w przedsiębiorstwach w przypadku wdrożenia dowolnego systemu informatycznego, o tyle administracja biznesowa i zarządzanie rozwojem systemu – nie zawsze. Jednak w przypadku systemu wspierającego zarządzanie te dwie funkcje mają fundamentalne znaczenie dla zapewnienia właściwego wykorzystania systemu i osiągnięcia korzyści przez przedsiębiorstwo. Zaznaczmy, że zdefiniowanie tych funkcji nie musi wiązać się ze zwiększeniem kadr – zazwyczaj funkcje Administratorów biznesowych i osób zarządzających rozwojem systemu zaczynają po wdrożeniu pełnić wybrani, dotychczasowi pracownicy przedsiębiorstwa.

2. Administratorzy biznesowi powinni być odpowiedzialni za zarządzanie wymaganiami w swoim obszarze

Jednym z podstawowych zadań Administratorów biznesowych powinno być zarządzanie nowymi wymaganiami użytkownika w obszarze /procesie, za który odpowiadają. Zarządzanie wymaganiami należy realizować zgodnie z klasycznym schematem obejmującym zadania: identyfikacji wymagań, analizy wymagań, specyfikacji wymagań oraz weryfikacji wymagań. Zweryfikowane wymagania powinny stać się kanwą stosownego wniosku o dokonanie uzupełnienia/zmiany w systemie zarządzania, który to wniosek może być przygotowywany zgodnie ze wzorem przedstawionym na formularzu (rys. 4.22). Przygotowane przez firmę wdrożeniową (na podstawie wniosku) uzupełnienia systemu powinny być poddane testom akceptacyjnym, prowadzonym pod nadzorem Administratora biznesowego.

3. Zarządzanie rozwojem systemu powinno opierać się na strategii informatyzacji przedsiębiorstwa

Zarządzanie rozwojem systemu dotyczy planowania i realizacji kolejnych projektów wdrożeniowych związanych z systemem (np. zgodnie z modelem spiralnym przedstawionym w podrozdz. 3.5). Projekty te powinny być zawarte w strategii informatyzacji przedsiębiorstwa, całościowo obejmującej zagadnienie zapewnienia odpowiedniego wsparcia informatycznego dla realizacji celów biznesowych przedsiębiorstwa. Dzięki oparciu się na strategii informatyzacji zarządzanie rozwojem systemu będzie zgodne z priorytetami biznesowymi przedsiębiorstwa oraz będzie uwzględniać inne projekty informatyczne realizowane w przedsiębiorstwie, które potencjalnie mogą mieć wpływ na system.

4.8. Źródła literaturowe

Niniejszy rozdział dotyczył zastosowania metod inżynierii oprogramowania w projektach wdrożeniowych systemów zarządzania. Dziedzina inżynierii oprogramowania stała się w ostatnich latach bardzo obszerna i obecnie coraz więcej pozycji literaturowych dotyczy jedynie pewnych wybranych jej elementów.

Przegląd literaturowy zaczniemy od pozycji kompleksowo wprowadzających do tej dziedziny. Ogólny opis problematyki inżynierii oprogramowania można znaleźć między innymi w przywołanych już wcześniej, klasycznych książkach zagranicznych: Pressmana i Maxima [127] oraz Sommerville'a [149]. Kolejne, zaktualizowane edycje tych książek, liczące blisko 1000 stron, są regularnie wydawane i cieszą się dużą popularnością. Z polskich pozycji całościowo opisujących zagadnienia inżynierii oprogramowania należy wymienić monografie Flasińskiego [41] i Jaskiewicza [71] z lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku oraz niedawno wydaną książkę Sachy [137].

Modelowanie dziedziny problemu w przypadku projektów wdrożeniowych informatycznych systemów zarządzania jest oparte na modelowaniu procesów biznesowych przedsiębiorstwa. Ze źródeł literaturowych temu zagadnieniu poświęconych trzeba wymienić przede wszystkim prace wprowadzające do podejścia procesowego w zarządzaniu, czyli książki Hammera i Champy'ego [54] oraz Rummlera i Brache'a [136], a także specyfikację najbardziej rozpowszechnionego standardu w zakresie modelowania